

Ιστορία για ένα μουσικό όργανο από τη Συρία Το κανονάκι του παππού μου

Η Ινάνα, η οποία φέτος ξεκίνησε τη δεύτερα δημοτικού, αγαπούσε το σχολείο της και τους φίλους της. Όταν ξυπνούσε για το σχολείο τις Πέμπτες, ένιωθε πάντα πιο χαρούμενη και ενθουσιασμένη επειδή είχαν μαθήματα μουσικής τα πρωινά της Πέμπτης. Η μουσική ήταν πάντα το αγαπημένο της μάθημα.

Όπως συνήθως, η Ινάνα ξυπνούσε ενθουσιασμένη που θα πήγαινε στο σχολείο την Πέμπτη. Η μητέρα της είχε ήδη ετοιμάσει πρωινό για εκείνη. Κατάπιε το πρωινό της, ετοιμάστηκε για το σχολείο και έφυγε από το σπίτι. Το σχολείο της Ινάνα ήταν πολύ κοντά στο σπίτι. Περπάτησε μέχρι το σχολείο με τη συμμαθήτριά της Σοφία, η οποία ήταν η κόρη της διπλανής τους γειτόνισσας. Τους πήρε μόνο δέκα λεπτά για να φτάσουν στο σχολείο.

Όταν μπήκαν στην τάξη, η δασκάλα μουσικής τους, η Έλενα, ήταν εκεί. Η Ινάνα χαιρέτησε τη δασκάλα και τους φίλους της με ένα χαρούμενο «Καλημέρα!». Το μάθημα αυτής της εβδομάδας επικεντρώθηκε σε παραδοσιακά μουσικά όργανα από διάφορες χώρες σε όλο τον κόσμο. Η δασκάλα σύστησε στα παιδιά διάφορα μουσικά όργανα δείχνοντάς τους εικόνες και βίντεο. Τα παιδιά δεν είχαν ξαναδεί τα περισσότερα από αυτά τα όργανα. Το μάθημα ήταν πραγματικά ευχάριστο, όπως πάντα. Η δασκάλα είπε «Αυτά είναι μόνο μερικά από τα μουσικά όργανα από όλο τον κόσμο. Υπάρχουν πολλά περισσότερα όργανα που αξίζει να γνωρίσετε. Και τώρα η εργασία σας! Θέλω ο καθένας σας να διαλέξει ένα παραδοσιακό μουσικό όργανο και να το ψάξει. Στην τάξη μας την επόμενη εβδομάδα, θα κάνετε μια παρουσίαση για αυτό το μουσικό όργανο στους φίλους σας».

Η Ινάνα ανυπομονούσε να κάνει την εργασία της. Όταν επέστρεψε σπίτι, το είπε στους γονείς της. Έμεινε έκπληκτη όταν η μητέρα της είπε ότι μπορούσε να τη βοηθήσει. Ενδιαφερόταν η μητέρα της για τη μουσική; Η μητέρα της είπε: «Ω, γλυκιά μου, ας ανέβουμε στη σοφίτα. Θα σου δείξω κάτι που ανήκε στον παππού σου». Η Ινάνα ήταν πολύ ενθουσιασμένη και περίεργη. Όταν ανέβηκαν, η μητέρα της έβγαλε ένα μουσικό όργανο από ένα κουτί. Η Ινάνα δεν είχε ξαναδεί αυτό το όργανο. «Ινάνα, αυτό λέγεται κανονάκι. Όταν ζούσαμε στη Συρία, ο παππούς σου έπαιζε κανονάκι και μας τραγουδούσε κάθε βράδυ. Αν και δεν ήξερα πώς να το παίζω, δεν ήθελα να δώσω το κανονάκι του σε κανέναν μετά τον θάνατό του και το έφερα εδώ μαζί μου». Η Ινάνα ενθουσιαζόταν όλο και περισσότερο. Το κανονάκι που κάποτε ανήκε στον παππού της, τον οποίο δεν είχε γνωρίσει ποτέ, ήταν ένα έγχορδο όργανο. Ήταν εύκολο να το παίζει; Έμοιαζε με την άρπα, αλλά δεν ήταν τόσο μεγάλο. «Αυτό είναι ένα όμορφο μουσικό όργανο, μαμά. Έχει τόσες πολλές χορδές! «Ξέρεις πόσες χορδές έχει, μαμά;» Η μητέρα της προφανώς δεν ήξερε πολλά για το κανονάκι. Η Ινάνα άρχισε να μετράει τις χορδές του. Το κανονάκι του παππού της είχε 78 χορδές. «Πώς παίζεται, μαμά;» ρώτησε. Η μητέρα της είπε: «Πρώτα κάθεσαι και βάζεις το κανονάκι στην αγκαλιά σου. Μετά, βάζεις αυτά τα δαχτυλίδια στους δείκτες και των δύο χεριών και συνδέεις ένα πλέγμα σε κάθε δαχτυλίδι.» Το κανονάκι παίζεται τραβώντας τις χορδές με αυτές τις πέννες. Αλλά ο πατέρας μου μερικές φορές το έπαιζε με τα δάχτυλά του χωρίς να χρησιμοποιεί τις πέννες.» Η Ινάνα έβαλε το κανονάκι στην αγκαλιά της και προσπάθησε να το παίζει τραβώντας μερικές χορδές. Ο ήχος ήταν συναρπαστικός. «Γιατί δεν έμαθες να το παίζεις, μαμά;» ρώτησε. Η μητέρα της είπε: «Εκείνη την εποχή, το κανονάκι παιζόταν αποκλειστικά από άνδρες. Ήταν πολύ σπάνιο να το βλέπεις να παίζεται από γυναίκες. Αλλά τώρα και οι γυναίκες παίζουν αυτό το όργανο».

Όταν η ποινή της μητέρας της τελείωνε, η Ινάνα είχε πάρει την απόφασή της. Την επόμενη εβδομάδα, θα πήγαινε το κανονάκι του παππού της στο μάθημα μουσικής και θα το σύστηνε στους φίλους της. Και μέχρι εκείνη την ημέρα, θα μάθαινε περισσότερα για το όργανο. Ήταν σίγουρη ότι η δασκάλα της και οι φίλοι της θα λάτρευαν το κανονάκι. Και φυσικά, δεν θα έβαζε ποτέ ξανά το κανονάκι σε εκείνο το κουτί στη σοφίτα...